

Occitània mèdica

pel Dr. Leandre Cervera

Occitanisme pràctic i occitanisme floralesc

Quan, anys endarrera, la vida catalana s'esmunyia plàcidament, pacíficament, bucòlicament, era de ritual, d'un cap a l'altre de la terra nostrada, la celebració de l'esclat primaveral amb aquelles festes literàries que s'anomenaven Jocs Florals.

Enguany, el capficament que ens ha imposat aquest viure rabiós dels temps de guerra, ha emmudit les muses dels mesos florits i ens ha procurat l'avinentesa per a reflexionar sobre coses que, com els Jocs Florals ens eren considerades, per tradició, innegligibles.

A primer cop d'ull aquestes disquisicions semblaran desplaçades damunt les planes d'una publicació inèdita. No ho resultaran, però, si hom té en compte que, precisament pel fet d'haver-nos anomenat occitanistes i de practicar l'occitanisme, ens ha calgut, manta vegada, defensar-nos de la imputació de floralisme que, encara avui, es dedica, pejorativament, a qualsevol activitat desenrotllada sota l'etiquetatge occitànic.

Precisament, en fer la defensa del nostre occitanisme havíem fet remarcar que la nostra finalitat no era pas—com en la festa dels hereus de Clèmencia Isaura—una periòdica exaltació de virtuts ancestrals, ni una pruïja d'exhumacions de glòries pretèrites, ni un artificiós reviscolament de varietats lingüístiques.

El nostre occitanisme recolzava i s'ha desenvolupat esponerós sobre un basament ferm i no circumstancial. Per això no ha estat el foc follet fugisser, ni l'exhibició dels moments d'eufòria. El nostre occitanisme no ha estat mai una nova *coupo santo*. No ens menà mai cap mòbil polític, ni ens ha empès cap incentiu inconfessable. Hem treballat a la llum del dia i hem parlat als quatre vents, mai a cau d'orella, car el nostre occitanisme respon a una necessitat fonament sentida per tots aquells als quals va adreçada LA MEDICINA CATALANA.

Els temps afrosos que la guerra obliga a viure, han pogut col·lapsar moltes activitats dels temps de pau, entre elles els Jocs Florals, però, no solament no han inhibit la vitalitat de la nostra publicació sinó que li han formit nous motius de perduració.

En l'aspecte material, naturalment, LA MEDICINA CATALANA, per causa de la guerra, ha sofert i sofreix totes les desventures que fan difícil les activitats de les Arts del llibre: la manca de paper,

de tinta i de metall. Però en l'ordre immaterial, la nostra Revista pot dir amb joia que, mai com ara, no havia sentit tan intensament la sensació de complir una finalitat ben precisa.

En català i sense mires imperialistes LA MEDICINA CATALANA ha pogut demostrar als més pessimistes la justesa amb què mena a terme la seva comesa cultural.

Per terres d'Occitània el nom de la nostra revista és ja familiar entre els metges, car és l'arxiu de les activitats bibliogràfiques de tots els fogars de treball mèdic des de Bordeus a Niça, des de Li-moges a Montpeller, des de Clermond de Tolosa.

La nostra «Hemeroteca Occitana» comença a ésser de consulta obligada per als que cerquen una informació precisa de cada una de les especialitats i de cada un dels especialistes dels països d'Oc.

La nostra publicació de números d'homenatge a escoles occitanes, la nostra «Galeria d'Occitans i Catalans Il·lustres» i els nostres Noticiaris, han arribat a fer comprendre l'interès amb què els metges de terres catalanes seguim les incidències del treball científic dels nostres col·legues occitans. Quants i quants noms de metges occitans no han esdevingut ja familiars pel fet de veure'n reiterades recensions a les pàgines de la nostra revista!

I, com és plaent de fer aquesta constatació en remarcar en les mateixes revistes *provincials* de terres d'Oc els planys que els suggereix la manca de consideració i la incomprensió que els prodiguen els privilegiats d'una demarcació geogràfica més al nord!

Es molt probable que en la identitat idiomàtica no hi hagi l'aglutinant espiritual que pot existir en l'afinitat expressiva d'uns mateixos sentiments, baldament la paraula que fa de vehicle sigui semblant i no idèntica.

El nostre occitanisme s'ha basat en aquesta hipòtesi. Els metges d'Occitània han entès el nostre català perquè amb ell li han arribat sensacions plaents: consideració, germanor,... bel·ligerància.

Per això LA MEDICINA CATALANA ha assolit una tan gran difusió per terres d'Oc. Per això, la seva continuïtat està esponerosament assegurada enmig de l'ensulsiada de tantes i tantes coses que sota d'una façana ben vistent no posseïen aquell contingut que un excés d'aparença feia imaginar.

Per això ens disposem a prosseguir la nostra tasca més fructuosa que espectacular en profit de Catalunya, de les terres d'Oc i de la medicina.